

Sygn. akt V GC 280/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 marca 2018r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Wiesław Kasprzyk

Protokolant : st. sekr. sąd. Marzena Lewicka

po rozpoznaniu w dniu 2 marca 2018 r. w Olsztynie na rozprawie sprawy

z powództwa **J. S.**

przeciwko **M. Ł. (1)**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 106.405,74 zł(słownie: sto sześć tysięcy czterysta pięć złotych siedemdziesiąt cztery grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 października 2016r.
2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 7.917zł tytułem zwrotu kosztów procesu
3. nakazuje ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Kasa Sądu Okręgowego w Olsztynie kwotę 2.821 zł tytułem opłaty sądowej od uiszczenia której w tej części powód został zwolniony.

Sędzia

Wiesław Kasprzyk

Sygn. akt V GC 280/17

UZASADNIENIE

Powód J. S. wniósł o zasądzenie od **pozwanej M. Ł. (2)** kwoty 106 405 zł 74 gr z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20.10.2016 roku.

W uzasadnieniu swojego stanowiska powód wskazał, że zgodnie z zamówieniem złożonym przez pozwaną dostarczył przedmioty w postaci pergoli wykonanych z elementów stalowych zabezpieczonych antykorozyjnie , stalowych nóg do ławek do wbetonowania i kosza na śmieci. Ponadto powód wykonaną usługę montażu, spawania pergoli oraz dostarczył kratę pod zielenią pnącą. Pozwana nie uregulowała należności wynikających z dwóch faktur.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości .

Uzasadniając swoje stanowisko pozwana wskazała , że kwestionuje roszczenie powoda bowiem w jej ocenie powód nie wykazał zasadności roszczenia co do zasady ani wysokości. Powód procesie o zapłatę powinien przede wszystkim wykazać jaka była treść umowy z pozwanym oraz udowodnić spełnienie własnego świadczenia wzajemnego. Przedstawione przez powoda faktury są jedynie dokumentem prywatnym i stanowią dowód tego, że osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie zawarte w tym dokumencie. Faktura jako dokument księgowy stanowi jedynie pomocnicze źródło dowodowe i w razie konieczności dochodzenia roszczeń na drodze sądowej, w toku tego

postępowania, jej istnienie oraz treść może być skutecznie przez dłużnika kwestionowana. Pozwana zaprzeczyła aby powód wykonał swoje zobowiązanie w całości oraz w sposób terminowy. Zaprzeczyła także jakoby nie dokonała zapłaty na rzecz powoda za wykonane przez powoda prace. Nieterminowe wykonanie pracy przez powoda skutkowało obciążeniem pozwanej karą umowną przez inwestora. W jej ocenie wystawione faktury Vat nie odzwierciedlają rzeczywistego zakresu wykonanej przez powoda pracy. Pozwana wywiązała się ze swojego zobowiązania i uiściła na rzecz powoda odpowiednie wynagrodzenie. Pozwana informowała powoda, że przedmiotowe faktury opiewają na nieprawidłowe kwoty w związku z czym konieczna będzie ich korekta

Sąd ustalił co następuje:

Strony współpracowały z sobą od roku 2014. W roku 2016 pozwana poinformowała powoda że staje do przetargu na wykonanie boiska sportowego w Ł.. W związku z tym zwróciła się do powoda aby wykonał wstępną wycenę elementów tego boiska to jest pergoli, ławek, koszy na śmieci i kratownic. Pozwana przysłała rysunki tych elementów. Powód dokonał wyceny a jej wynik przesłał pozwanej wiadomością sms. W czerwcu 2016 roku pozwana ponownie skontaktowała się z powodem informując go, że „panie J. chyba będziemy to robić”. Z rozmowy tej powód dowiedział się także, że termin zakończenia całej inwestycji czyli wykonania boiska zakreślony był przez inwestora – Gminę Ł. do końca sierpnia 2016 roku. Pod koniec lipca pozwana formalnie zleciła powodowi wykonanie tych elementów. W dniu 01.08.2016 roku przysłała rysunek boiska z którego wynikała liczba elementów jakie miał powód wykonać. W dniu 3 - 4 sierpnia 2016 roku do O. przyjechał mąż pozwanej nalegając aby powód wykonał zamówienie. Wówczas powód poinformował męża pozwanej, że termin do wykonania tych elementów jest zbyt krótki nie jest w stanie wykonać zobowiązania do 31.08.2016 roku. Mąż pozwanej poinformował powoda, że termin przedłużony na ewentualną karę umowną bierze na siebie. Pozwany zastrzegł wówczas, że może te rzeczy wykonać ale nie w terminie do 31.08.2016 roku. Mąż pozwanej miał tego świadomość zaakceptował taki stan i powiedział, że karę umowną od inwestora bierze na siebie. Inwestorem była gmina Ł.. Pozwana była głównym wykonawcą a powód jej podwykonawcą. Pierwsze elementy stalowe dostarczone zostały przez powoda dnia 21.08.2016 roku. Kolejna dostawa nastąpiła dnia 05.09.2016 roku i było to już 90% całego zamówienia. Do dnia 27 września powód dowiózł 100% elementów jakie miał wykonać. Powód zobowiązał się do zainstalowania jedynie dwóch pergoli pozostałych elementów nie miał instalować. Powód ustalił z pozwaną, że rozliczenie za wykonane prace nastąpi na początku IV kwartału 2016 roku. Po wystawieniu faktur powód nie mógł uzyskać kontaktu z pozwaną. Wówczas skontaktował się z inwestorem-Gminą Ł. i dowiedział się, że cała inwestycja została wykonana i opłacona. Dowiedział się także o naliczeniu kary umownej przez inwestora wobec pozwanej.

dowód

przesłuchanie stron k. 94-95.

Pozwana jedynie częściowo zapłaciła wynagrodzenie za wykonane prace. Nie została opłacona faktura nr (...) całości oraz częściowo faktura Vat nr (...). Łączna kwota należności powoda w obu faktur to kwota 106405 zł 74 grosze.

dowód

Faktury k. 8-13, wiadomości SMS k. 67, rysunek boiska k. 69, rysunki techniczne elementów, które powód miał wykonać k. 70-71, fotografie wykonanych i zamontowanych elementów k. 72-93.

Sąd zważył co następuje:

Strony łączyła umowa o dzieło przedmiotem, której było wykonanie przez powoda elementów boiska sportowego. Zgodnie z jej treścią powód zobowiązał się do wykonania oznaczonego dzieła a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Poza sporem jest, że umowę zawarto w formie ustnej co sprawia, że kluczowym kierunkiem postępowania dowodowego było ustalenie jej treści. Z tego względu sąd uznał za zasadne przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron bowiem to same strony ustalały treść umowy i niezbędnej elementy. Strony jako bezpośredni twórcy treści zobowiązania dysponowały w tym zakresie największą wiedzą i w ocenie sądu byłby to najbardziej pełny i wiarygodny

dowód dla ustalenia treści stosunku prawnego łączącego strony. Z tego względu sąd oddalił pozostałe wnioski dowodowe w postaci zeznań świadków zawnioskowanych przez pozwaną, dowodu z opinii biegłego wnioskowanego przez pełnomocnika powoda w piśmie procesowym z dnia 01.03.2013 roku. Mimo prawidłowego wezwania pozwana nie stawiała się na rozprawie mimo że sama wnioskuje o dopuszczeniu dowodu z przesłuchania stron. Z tego względu sąd dowód ten ograniczył jedynie do przesłuchania powoda.

Przesłuchany na rozprawie powód szczegółowo opisał okoliczności zawarcia umowy oraz jej treść. Istotne z punktu widzenia specyfiki sporu elementy umowy to wysokość wynagrodzenia oraz termin wykonania zobowiązań. Pozwana zarzuciła powodowi przekroczenie terminu wykonania robót a to w jej ocenie doprowadziło do obciążenia jej przez inwestora karą umowną.

Zdaniem sądu twierdzenia te są gołosłowne nie poparte żadnymi dowodami mimo, że pozwana miała możliwość osobistego wyjaśnienia tej kwestii na rozprawie. Natomiast obszernie zeznania powoda wskazują ze strony nie określiły terminu wykonania zobowiązania konkretną datą. Powód mając świadomość, przyznał tę okoliczność, że całość inwestycji miała zakończyć się upływem 31.08.2004 roku, poinformował pozwaną poprzez jej męża, że w tym terminie nie jest w stanie wykonać zobowiązania. Mąż pozwanej ten fakt zaakceptował. Co prawda końcowy termin wykonania zobowiązania nie został określony konkretną datą, niemniej jednak z zeznań powoda wynika, że miał świadomość „iż zobowiązanie wykonać należy o ile to możliwe „ w najkrótszym czasie”. Z jego zeznań, w dalszej części „wynika, przy braku wiarygodnych twierdzeń strony przeciwnej, że zobowiązanie wykonał z dniem 27.09.2016 roku. Strona pozwana w żaden sposób nie udowodniła, że zobowiązanie to mogło być wykonane w krótszym terminie. Sąd uznał więc że powód spełnił swoje świadczenie w terminie.

Kolejną istotną rzeczą jest kwestia wysokości wynagrodzenia. Również w tym przypadku pozwana zakwestionowała wysokość kwot zawartych w fakturach ale uczyniła to jedynie poprzez ogólnikowe stwierdzenie, że treść faktury nie odzwierciedlają rzeczywistego zakresu wykonanych przez powoda pracy. Pozwana nie posłużyła się żadnymi szczegółowymi informacjami kwestionującymi ceny poszczególnych elementów stalowych wysokość wynagrodzenia za robociznę powoda. Jak już wyżej sąd wskazał nie będąc obecną na rozprawie pozbyła się możliwości wyjaśnienia tej kwestii i wykazania swoich racji w procesie. Natomiast powód przedstawił informację SMS, w której poinformował pozwaną o wysokości stawek za wykonane elementy. Wyceny dokonano zresztą na prośbę strony pozwanej, która nadesłała rysunki techniczne poszczególnych elementów. Brak jakichkolwiek informacji w aktach sprawy w których pozwana kwestionowałaby wysokość stawek zawartych w informacji SMS

Sąd zeznania powoda uznał za całkowicie wiarygodne znajdują bowiem potwierdzenie w dowodach w postaci dokumentów przedstawionych przez niego. Ponadto bezpośredni kontakt sądu z powodem, dający możliwość oceny sposobu składania zeznań, sposobu wypowiedzania się (zeznania składane płynnie i w sposób, wyczerpujący, bez przerw na zastanowienie się), sprawił że zeznania te sąd uznał za dowód w pełni wartościowy.

W konsekwencji sąd stwierdza, że powód wykonał dzieło zgodnie z treścią zamówienia w terminie najkrótszym w jakim to było możliwe do wykonania. Pozwana nie wykazała natomiast że dokonała pełnej zapłaty za wykonane dzieło. Tym samym powództwo podlegało uwzględnieniu całości na podstawie 627 kc.

O kosztach procesu orzeczono stosownie do treści artykuł 98 k.p.c.

Sędzia

Wiesław Kasprzyk